

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudkyň Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. v právní věci žalobce: **DO V.T.**, státní příslušnost x., nar. xx, bytem K. xx, D., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného čj. OAM-36202-10/DP-2011 ze dne 6. 9. 2011,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky čj. OAM-36202-10/DP-2011 ze dne 6. 9. 2011 se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Blanketní žalobou ze dne 28. 11. 2011 se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného s tím, že žalobu do 30ti dnů doplní.

Z napadeného rozhodnutí, které si soud vyžádal, bylo zjištěno, že jím byla zamítnuta žalobcova žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného dle § 42 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem podnikání – OSVČ. Žalobce byl poučen o tom, že proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení napadeného rozhodnutí. Dle sdělení Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, oddělení pobytu cizinců Ústeckého kraje, které ve věci rozhodovalo, žalobce odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců také skutečně podal, dosud však o něm nebylo rozhodnuto.

Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) nemohlo proběhnout a žaloba musela být odmítnuta z následujících důvodů:

Podle § 2 s.ř.s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí,

popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Zjevně se tedy musí jednat o rozhodnutí pravomocné. Podle § 73 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání. Žalobu proti takovému rozhodnutí lze pak podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou (§ 72 odst. 1 věta první s. ř. s.). Takovým zvláštním zákonem je v daném případě zákon o pobytu cizinců, který v § 172 odst. 1 stanoví, že žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout. Podle § 69 s.ř.s. je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán na který jeho působnost přešla.

V projednávané věci žalobce využil proti napadenému rozhodnutí žalovaného řádný opravný prostředek – odvolání, o kterém dosud nebylo nadřízeným správním orgánem rozhodnuto. Řízení v dané věci tedy dosud nebylo pravomocně ukončeno.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně. Vzhledem k tomu, že žaloba v dané věci byla podána u soudu předčasně, soudu nezbylo, než ji usnesením odmítnout.

Vzhledem k vydání usnesení o odmítnutí žaloby soud v souladu ust. § 60 odst. 3 s.ř.s. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

K vydání tohoto usnesení nemusel soud nařizovat jednání, protože nerozhodoval ve věci samé - o důvodnosti žaloby. Zákon v tomto případě uvedený procesní postup dovoluje (§ 49 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto usnesení, k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím **soudu podepsaného**, písemně, trojmo.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel dle § 105 odst. 2 s.ř.s. zastoupen **advokátem**.

Kasační stížnost lze podat pouze **z důvodů** uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s., dle § 106 odst. 1 s.ř.s. musí kasační stížnost **obsahovat** kromě obecných náležitostí označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V Liberci dne 19. prosince 2011.

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
předseda senátu